

bemærkningerne til stk. 1, men er ikke gentaget i de gældende bekendtgørelser, da gebyret i forhold til Undervisningsministeriets ordninger ikke er fundet ønskeligt. Den enkelte kompetente myndighed kan fortsat, i det omfang det følger af regler for det pågældende erhverv, fastsætte et gebyr for behandlingen af ansøgninger, bortset fra ansøgninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer efter de generelle EF-direktiver, ligesom der fortsat kan fastsættes et gebyr for selve udstedelsen af autorisation.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny, men tydeliggør blot, at ansøgninger, der skal behandles efter EU's direktiver om indførelse af generelle ordninger for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, skal indsendes til Undervisningsministeriet. Dette fremgår allerede af de bekendtgørelser, der implementerer direktiverne, jf. stk. 1, men da loven i § 4 indfører bestemmelser om, hvortil en ansøgning i andre situationer kan eller skal sendes, er det fundet hensigtsmæssigt at fremhæve i selve loven, hvortil en ansøgning inden for disse direktivers område skal sendes.

Til § 6

Bestemmelsen er en videreførelse af § 6 i lov nr. 291 af 8. maj 1991. Forslaget til § 6 giver mulighed for, at den kompetente myndighed i særlige situationer opkræver betaling for afholdelse af supplerende uddannelser, prøver m.v. Hvor der ikke allerede i lovgivningen er hjemmel til at kræve betaling for afholdelse af udgifter til gennemførelse af en særlig egnedhedsprøve eller særlig supplerende uddannelse, åbner § 6 således mulighed for at kræve betaling. Fastsættelse af betalingens størrelse for individuelle prøver bør ikke gøre det uoverkommeligt at deltage i sådanne prøver, og beløbets størrelse må ikke overstige de beløb, som normalt opkræves i forbindelse med gennemførelse af undervisning, eksamination m.v. Betalingens størrelse fastsættes af den pågældende kompetente myndighed, som også opkræver betalingen. For betaling, der er fastsat med hjemmel i en kompetent myndigheds regelsæt, er udgangspunktet, at ansøgere, der er statsborgere i EU-/EFTA-lande skal stilles på samme måde med hensyn til betaling for deltagelse i prøver m.v. som danske statsborgere. Dette medfører, at EU-/EFTA-ansøgere, hvor der er hjemmel til at fastsætte betaling, må betale de omhandlede udgifter på linie med danske statsborgere. Hvor prøver, undervisning m.v. afholdes uden betaling for danske stats-

borgere, gælder det samme for EU-/EFTA-ansøgere. For tredjelandsstatsborgere følger der ikke af de generelle regler om adgang til og udøvelse af et lovreguleret erhverv et tilsvarende krav om ligestilling med danske statsborgere.

Til § 7

Bestemmelsen giver undervisningsministeren mulighed for at bestemme, at opgaver efter loven skal varetages af en offentlig myndighed, og sikrer derved, at ministeriets samlede opgavevaretagelse til hver en tid kan organiseres på den mest hensigtsmæssige måde. På nuværende tidspunkt er opgaven i Undervisningsministeriet internt delegeret til Center for Vurdering af Udenlandske Uddannelser i Uddannelsesstyrelsen. Bestemmelsen hjemler eksternt delegation og kan f.eks. benyttes til at udpege en offentlig myndighed som koordinerede myndighed, jf. forslaget § 5, stk. 1. Efter forslaget kan der ikke klages til undervisningsministeren over udøvelsen af beføjelser efter stk. 1. Der henvises i den forbindelse også til bemærkningerne til § 4, stk. 2.

Til § 8

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. juni 2004. Derved sikres en balance mellem hurtig implementering af forslaget og hensynet til tilpasning af de administrative procedurer hos de berørte myndigheder.

Til § 9

Til stk. 1

Der henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2

Der henvises til bemærkningerne til § 5, hvor der er givet en opgørelse af gældende forskrifter udstedt i medfør af lov nr. 291 af 8. maj 1991 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande. Disse bestemmelser forbliver i kraft, indtil de ophæves, ændres, eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

Til § 10

Loven kan ikke sættes i kraft for Færøernes og Grønlands vedkommende, idet sagsområdet for begges vedkommende er overtaget af hhv. de færøske og grønlandske Lands- og Hjemmestyremyndigheder.